

РЕШЕНИЕ

№ 7976

гр. София, 16.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 22.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **7886** по описа за **2013** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

2

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на Б. Х. Т., срещу решение от 31.05.2013 г. по НАХД № 21236/2012 г. на Софийски районен съд, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 51221/12.10.2012 г., издадено от началник АНД Отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР-ОПП/, с което на касатора на основание чл. 183, ал. 4, т. 8, предл. 2, прил. 2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „глоба” в размер на 50 (петдесет) лева за нарушение на чл. 98, ал. 2, т. 3 от ЗДВП. Твърди се, че решението е неправилно и незаконосъобразно, постановено при нарушение на материалния закон и съществени процесуални нарушения. Моли се съдът, да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и отмени НП. В съдебно заседание, не се явява и не се представлява.

Ответникът не взема становище по касационната жалба.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, взема становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Със съдебно решение от 31.05.2013 г. по НАХД № 21236/12 г. СРС е потвърдил НП № 51221/12.10.2012 г., издадено от началник АНД СДВР-ОПП, с което на Б. Х. Т. е наложена „глоба” на основание чл. 183, ал. 4, т. 8, предл. 2, прил. 2 от ЗДВП в размер на 50 (петдесет) лева.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

Първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при съставянето на Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и при издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. В съответствие със събраните и проверени в хода на проведеното съдебно дирене доказателствени материали, правилно и обосновано е приел за установени обстоятелствата, изложени във фактическата част към постановеното от него решение. За да потвърди НП е установил, че то е издадено при съответствие с материалния закон и изложил подробни и съобразени с доказателствения материал правни изводи, които изцяло се споделят от касационната инстанция.

Неоснователни и неподкрепени с доказателства са доводите в касационната жалба относно това, че свидетелят – съставилият докладна записка не си спомня конкретния случай, както и че не е разпитан актосъставителят. Напротив, разпитани са както св. Г., съставила докладна записка /ДЗ/, така и св. М. и Н. – актосъставител и свидетел по съставянето на АУАН. Изрично е обсъдена доказателствената стойност на събраните гласни доказателства, с което е обезпечена и възможността на касатора да разбере съображенията на съда, с които е свързал потвърждаването на НП. Въпреки, че показанията на непосредствено възприелият нарушението съставител на ДЗ, разпитан в първоинстанционното производство, не са достатъчно конкретни, от това не произтича по необходимост извод за недоказаност на административнонаказателното обвинение. В този смисъл и не би следвало да се отрича възможността от тях да се извеждат доказателствени изводи. Предвид на непрекъснатата дейност по контролиране безопасността на движението и съставяне на АУАН, включени в служебните им функции, неоправдано е да се очаква от тези лица да си спомнят конкретната обстановка, при която е извършено всяко нарушение, както и да идентифицират нарушителите. Достатъчно е, че отразените в акта констатации не са били отречени.

Районният съд е обсъдил приложените по делото писмени доказателства – АУАН, докладна записка и скица към нея, снимков материал, както и събраните в хода на процеса свидетелски показания, от които безспорно се установява извършването от обективна и субективна страна на посоченото в АУАН и НП нарушение на чл. 98, ал. 2, т. 3 от ЗДВП. Това нарушения е подведено правилно към съответната му санкционна норма, като наложената от АНО санкция е по вид и размер определен в съответната на извършеното нарушение правна норма.

При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде потвърдено.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА Решение от 31.05.2013 г. по НАХД № 21236/12 г. на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.